

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/135/2020
Identifikačné číslo spisu: 6717208309
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6717208309.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne SEKIER, s.r.o., so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP 37, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Ulianko & partners, s.r.o., so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP 37, proti žalovaným 1/ J. Z., bývajúcemu vo O., 2/ J. Z., bývajúcej vo O., zastúpenej JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom, so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP 17/29, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 13C/20/2017, o dovolaní žalovanej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. februára 2018 sp. zn. 14Co/19/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej ako „súd prvej inštancie“) uznesením zo 14. júna 2017 č. k. 13C/20/2017-23 vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d/ a § 330 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), v spojení s ustanoveniami § 123, § 126 ods. 1 a § 710 ods. 3 vety prvej Občianskeho zákonníka a uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť vypratať byt, presne špecifikovaný vo výroku uznesenia, v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. V odôvodnení uznesenia súd konštatoval, že mal z čiastočného výpisu z LV č. XXXX za preukázané, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou bytu, ktorého sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia týka a žalobkyňa taktiež osvedčila, že predmetný byt bol žalovanými 1/, 2/ užívaný na základe zmluvy o nájme bytu z 1. septembra 1996. Osvedčená bola aj skutočnosť, že nájomný vzťah k predmetnému bytu zanikol výpoveďou, ktorej platnosť žalovaní 1/, 2/ napadli žalobou na súde, pričom v čase konania súdu prvej inštancie už bolo s konečnou platnosťou o tejto žalobe rozhodnuté. V konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/151/2009 súd rozhodol rozsudkom z 2. decembra 2014 č. k. 8C/151/2009-316, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. decembra 2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. októbra 2016 č. k. 13Co/353/2015-358 a žalobu o určenie neplatnosti výpovede z nájmu predmetného bytu zamietol. Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/151/2009 mal

súd zároveň osvedčené, že výpoveď z nájmu predmetného bytu bola žalovaným 1/, 2/ dňa 29. mája 2009 riadne doručená. Nájom bytu teda v súlade s ustanovením § 710 ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka uplynutím výpovednej doby zanikol. Na základe záznamu spísaného dňa 29. marca 2017 mal súd osvedčené, že predmetný byt je žalovanými 1/, 2/ naďalej užívaný. Z uvedeného potom súd prvej inštancie posúdil, že žalovaní 1/, 2/ užívajú predmetný byt bez právneho dôvodu. V dôsledku pokračujúceho protiprávneho konania žalovaných 1/, 2/ je žalobkyňa ako vlastníčka nehnuteľnosti obmedzovaná v realizácii svojho vlastníckeho práva a zotrvávanie žalovaných v predmetnom byte bez právne legitímneho dôvodu ju obmedzuje v užívaní predmetu svojho vlastníckeho práva a jeho plnej realizácii. Súd teda považoval za dôvodné poskytnúť žalobkyni ochranu vo forme nariadeného neodkladného opatrenia, nakoľko vyhodnotil, že niet rozumného a legitímneho dôvodu, ktorým by bolo možné zdôvodniť, respektíve ospravedlniť pretrvávanie a predlžovanie súčasného stavu veci, kedy žalovaní 1/, 2/ bez právneho dôvodu užívajú predmet vlastníctva žalobkyne. Na základe toho potom súd prvej inštancie okamžitú potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu považoval za preukázanú a dôvodnú. Súd taktiež v odôvodnení uznesenia uviedol, že s poukazom na úpravu obsiahnutú v ustanovení § 330 ods. 2 CSP zákon pripúšťa, aby s ohľadom na povahu veci súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Súd mal za to, že v danej veci je možné rozhodnúť v súlade s týmto ustanovením, nakoľko bolo osvedčené užívanie bytu žalovanými 1/, 2/ bez právneho dôvodu a otázka zániku vzájomného právneho vzťahu z nájmu bytu už bola s konečnou platnosťou ustálená v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/151/2009. Z uvedených dôvodov potom súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel s tým, že uložil žalovaným 1/, 2/ lehotu na splnenie povinnosti uloženej neodkladným opatrením do pätnástich dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 CSP a keďže žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, súd jej proti žalovaným 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Proti uvedenému uzneseniu podali žalovaní 1/ a 2/ odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej ako „odvolací súd“) uznesením zo 6. februára 2018 sp. zn. 14Co/19/2018 uznesenie súdu prvej inštancie zo 14. júna 2017 č. k. 13C/20/2017-23 potvrdil a rozhodol, že žalobkyňa má proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že považoval za potrebné predovšetkým reagovať na časť odvolania podaného žalovanými 1/, 2/, v ktorom poukazujú na charakter neodkladného opatrenia ako dočasného rozhodnutia, ktoré sa obmedzuje na dosiahnutie len predbežných účinkov, a ktorým sa zásadne neprejudikuje výsledok konania vo veci samej. Táto argumentácia odvolateľov však nezodpovedá aktuálnej zákonnej úprave. Uviedol, že v zmysle § 330 ods. 2 CSP, teda tohto zákonného ustanovenia, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Odvolací súd preto, ako prvotnú a zásadnú, konštatoval skutočnosť, že vzhľadom na skutkové a právne okolnosti predchádzajúce podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci, považoval nariadené neodkladné opatrenie v danej veci za neodkladné opatrenie nasledujúce po skončení konania vo veci samej, pričom konaním vo veci samej je konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/151/2009, v ktorom súd právoplatným a vykonateľným rozsudkom z 2. decembra 2014 č. k. 8C/151/2009-316, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. októbra 2016 č. k. 13Co/353/2015-358, zamietol žalobu žalovaných 1/, 2/ o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu, ktorý je predmetom nariadeného neodkladného opatrenia v tejto veci. Predmetným súdnym rozhodnutím tak bola s konečnou právoplatnosťou vyriešená otázka platnosti a zákonnosti výpovede z nájmu bytu, ktorú dňa 29. mája 2009 zaslala žalobkyňa, ako prenajímateľ, žalovaným 1/, 2/, ako nájomcom. Pokiaľ žalovaní v odvolaní argumentujú, že podľa ich názoru návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po skončení konania vo veci samej nebol dôvodný, pretože podľa ich názoru došlo k obnoveniu nájmovej zmluvy, s poukazom na ustanovenie § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v dôsledku splnenia dvoch zákonných podmienok a to, že ako nájomcovia neprestali vec užívať a súčasne prenajímateľ neuplatnil svoj nárok na vydanie veci, respektíve v konkrétnej veci na vypratanie nehnuteľnosti návrhom na súd do 30-tich dní od skončenia nájmu, odvolací súd ani tento argument odvolateľov nepovažoval za relevantný. Dôvodil, že pokiaľ účinky výpovede danej žalobkyňou žalovaným 1/, 2/ dňa 29. mája 2009 nastali s

poukazom na ustanovenie § 711 ods. 6 vety druhej Občianskeho zákonníka dňa 29. decembra 2016, je oprávnený nárok žalobkyne, ktorá sa domáha voči žalovaným 1/, 2/ vypratania predmetného bytu z dôvodu jeho užívania žalovanými 1/, 2/ bez právneho dôvodu. Pokiaľ súčasná právna úprava neodkladných opatrení umožňuje nariadiť neodkladné opatrenie aj po skončení konania vo veci samej a umožňuje aj trvalú, nielen dočasnú úpravu práv a pomerov strán na základe právnych skutočností, ktoré sú v konaní nesporné a boli preukázané a pokiaľ ustanovenie § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku pripúšťa, s ohľadom na povahu veci, nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej (vo veci samej by sa žalobkyňa mohla domáhať voči žalovaným 1/, 2/ vypratania neoprávnene užívaného bytu), mohol potom súd vzhľadom na platnú právnu úpravu vyhovieť návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia aj v takom znení, ako sa ho žalobkyňa voči žalovaným 1/, 2/ domáhala. V ostatnej právnej a skutkovej argumentácii sa odvolací súd plne stotožnil s odôvodnením odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a poukázal na jeho obsah (§ 387 ods. 2 CSP).

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná 2/ (ďalej ako „dovolateľka“) dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na § 420 písm. f/ CSP. Uviedla, že je toho názoru, že odvolací súd pochybil, keď potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby mal v čase vydania rozhodnutia osvedčovací dôvody jeho nariadenia a potrebu bezodkladne upraviť pomery strán. Okrem iného dôvodí, že vypratať nehnuteľnosť musí súd uložiť rozsudkom po tom, čo na podklade žaloby prebehne sporové konanie. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa k dovolaniu uviedla, že má za to, že postupom odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu procesných práv dovolateľky. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol a priznal jej náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

9.1. Odborná spisba rozdeľuje podmienky prípustnosti dovolania na objektívne: a/ prípustný predmet, b/ lehota na podanie dovolania, c/ náležitosti dovolania a na subjektívne, t. j. osoba oprávnená podať dovolanie (Ficová a kol. Občianske procesné právo, Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava,

Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344).

10. V Civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú uvedené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

11. Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že dovolateľka namieta porušenie práva na spravodlivý súdny proces vyplývajúci z § 420 písm. f/ CSP a teda, že odvolací súd pochybil, keď potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby mal v čase vydania rozhodnutia osvedčovacie dôvody jeho nariadenia a potrebu bezodkladne upraviť pomery strán. Okrem iného dôvodí, že vypratať nehnuteľnosť musí súd uložiť rozsudkom po tom, čo na podklade žaloby prebehne sporové konanie

12. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12.1. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa o ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednania vecí (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a marenie možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

15. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa toho, že vypratať nehnuteľnosť musí súd uložiť rozsudkom po tom, čo na podklade žaloby prebehne sporové konanie dovolací súd uvádza, že v zmysle § 324 CSP neodkladné opatrenie môže súd podľa okolností nariadiť pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje súd vždy uznesením, a to aj v

prípade, ak má návrh povahu podania vo veci samej (viď Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha : C.H. Beck, 2016, 1085). Pri neodkladnom opatrení po skončení konania však spravidla pôjde o jeho nariadenie z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie, keďže pomery sú už v tomto procesnom štádiu upravené právoplatným rozhodnutím súdu. A ako vyplýva z odôvodnenia odvolacieho súdu, konaním vo veci samej je konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/151/2009, v ktorom súd právoplatným a vykonateľným rozsudkom z 2. decembra 2014 č. k. 8C/151/2009-316, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. októbra 2016 č. k. 13Co/353/2015-358, zamietol žalobu žalovaných 1/, 2/ o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu, ktorý je predmetom nariadeného neodkladného opatrenia v tejto veci. Z tohto hľadiska sa dovolací súd prikláňa k záverom vyjadrených v rozhodnutiach tak súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu, v zmysle ktorých súčasná právna úprava neodkladných opatrení umožňuje nariadiť neodkladné opatrenie aj po skončení konania vo veci samej a umožňuje aj trvalú, nielen dočasnú úpravu práv a pomerov strán na základe právnych skutočností, ktoré sú v konaní nesporné a boli preukázané a pokiaľ ustanovenie § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku pripúšťa, s ohľadom na povahu veci, nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej (vo veci samej by sa žalobkyňa mohla domáhať voči žalovaným 1/, 2/ vypratania neoprávnene užívaného bytu), mohol potom súd vzhľadom na platnú právnu úpravu vyhovieť návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia aj v takom znení, ako sa ho žalobkyňa voči žalovaným 1/, 2/ domáhala.

16. V súvislosti s námietkou týkajúcou sa toho, že odvolací súd pochybil, keď potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby mal v čase vydania rozhodnutia osvedčené dôvody jeho nariadenia a potrebu bezodkladne upraviť pomery strán, dovolací súd uvádza, že osvedčovanie rozhodujúcich skutočností v konaní o nariadení neodkladného opatrenia predstavuje formu dokazovania, ktoré má však v tomto konaní povahu osvedčovania. Preto z tohto pohľadu dovolací súd vníma uvedenú námietku ako námietku týkajúcu sa nesprávneho vyhodnotenia výsledkov dokazovania.

16.1. V zmysle tejto námietky dovolateľky dovolací súd poukazuje na to, že v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu do 30. júna 2016 sa vyskytovali námietky dovolateľov týkajúce sa nedostatkov v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, prípadne nesprávnosti hodnotenia výsledkov dokazovania. Najvyšší súd vo vzťahu k takýmto námietkam dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nie je nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (porovnaj judikáty R 37/1993, R 42/1993, R 125/1999 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru odvolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

17. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie dovolateľky nie je podľa § 420 písm. f/ CSP procesne prípustné, preto neostávalo dovolaciemu súdu iné, ako dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP odmietnuť.

18. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.